

PROTOKÓŁ nr 8
posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii
w dniu 21 września 2021 roku

Posiedzenie zostało przeprowadzone w formie zdalnej (procedura pełna z telekonferencją i głosowaniem zdalnym podczas posiedzenia) na podstawie Zarządzenia nr 94 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 12 maja 2020 r. w sprawie zasad prowadzenia posiedzeń organów i podmiotów kolegialnych Uniwersytetu Warszawskiego oraz innych gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej. Za zgodą członkiń i członków Rady przebieg posiedzenia został zarejestrowany na potrzeby sporządzenia protokołu. Wszystkie głosowania jawne i tajne odbyły się za pośrednictwem systemu Ankieter, a materiały związane z głosowaniami zostały udostępnione w wersji elektronicznej na podstronie Biura Rad Naukowych Dyscyplin dostępnej dla osób uprawnionych. Nie odnotowano poważnych problemów z oddaniem głosu.

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii, dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz. otworzyła posiedzenie Rady w formie wideokonferencji, a następnie przeszła do sprawdzenia listy obecności. W posiedzeniu uczestniczyło 27 osób, w tym 22 pracowników samodzielnych. Osiągnięto zatem kworum wymagane do podejmowania uchwał (Rada liczy 38 członkiń i członków, w tym 29 pracowników samodzielnych).

W posiedzeniu uczestniczyli także:

- a) zaproszeni w związku ze sprawą nadania bądź odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Ewie Majewskiej:
  - prof. dr hab. Grażyna Borkowska;
  - dr hab. Grażyna Kubica-Heller, prof. UJ;
  - prof. dr hab. Waldemar Kuligowski;

- b) zaproszeni w związku ze sprawami dotyczącymi przewodów doktorskich:
  - prof. dr hab. Grzegorz Godlewski;
  - dr hab. Monika Talarczyk-Gubała, prof. PWSFTviT;
  - prof. em. dr hab. Tadeusz Cegielski.

Za obsługę techniczną posiedzenia i sporządzenie protokołu odpowiadała mgr Katarzyna Dombrowicz z Biura Rad Naukowych.

I. Część I

1. Przyjęcie porządku obrad

Przewodnicząca przedstawiła porządek obrad i poinformowała, że nie zgłasza do niego żadnych zmian i uzupełnień.

Proponowany porządek obrad:

I. Część I

1. Przyjęcie porządku obrad.

Postępowania habilitacyjne

2. Nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Ewie Alicji Majewskiej.
3. Wyznaczenie składu Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu dr Elżbiety Janickiej.
4. Wyznaczenie składu Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu dr Agnieszki Kaim.
5. Wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania habilitacyjnego dr Krystyny Kamińskiej.
6. Wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania habilitacyjnego dr. Michała Rauszera.

Przewody i postępowania doktorskie

7. Umorzenie przewodu doktorskiego mgr Agaty Maksimowskiej.
8. Nadanie stopnia doktora mgr. Ruxandrze Anie oraz wyróżnienie jej rozprawy doktorskiej
9. Wyznaczenie recenzentów, składu komisji egzaminacyjnej i zakresu egzaminu kierunkowego w przewodzie mgr Anny Krawczak.
10. Wyznaczenie recenzentów w przewodzie mgr. Oscara Lizano.
11. Wyznaczenie recenzentów, składu komisji egzaminacyjnej i zakresu egzaminu kierunkowego w przewodzie mgr Hanny Margolis.
12. Nadanie stopnia doktora mgr. Gabrielowi Ellisowi oraz wyróżnienie jego rozprawy doktorskiej.
13. Wszczęcie postępowania doktorskiego mgr Olhy Kolesnyk oraz przekształcenie Komisji Egzaminacyjnej w Komisję Doktorską i wyznaczenie recenzentów w tym postępowaniu.

II. Część II

1. Przyjęcie protokołów

- a. z posiedzenia Rady nr 6 w dn. 29 czerwca 2021,
- b. z posiedzenia Rady nr 7 w dn. 19 lipca 2021.

2. Informacje Przewodniczącej i wolne wnioski.

Wobec braku komentarzy i uwag na temat porządku obrad Przewodnicząca zarządziła głosowanie jawne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **38**, kworum: **19**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
19	19	19	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada jednogłośnie przyjęła porządek obrad.**

Postępowania habilitacyjne

2. Nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Ewie Alicji Majewskiej

Sprawa nadania stopnia doktora habilitowanego dr Ewie Alicji Majewskiej została przekazanie Radzie do ponownego rozpatrzenia przez Radę Doskonałości Naukowej na podstawie decyzji Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów. Zebrani z wyprzedzeniem otrzymali dostęp do pełnej dokumentacji sprawy. Przewodnicząca poinformowała, że zgodnie z przepisami, na posiedzenie została zaproszona cała Komisja Habilitacyjna powołana w postępowaniu. Zaproszenie przyjęły trzy osoby, wszyscy recenzenci dorobku habilitacyjnego: prof. dr hab. Grażyna Borkowska, dr hab. Grażyna Kubica-Heller oraz prof. dr hab. Waldemar Kuligowski. Inne osoby nie odpowiedziały na zaproszenie bądź też nie mogły wziąć udziału w posiedzeniu.

Następnie Przewodnicząca przeszła do zreferowania sprawy, najpierw od strony formalno-prawnej, następnie merytorycznej. Podkreśliła przy tym, że zadaniem Rady jest przyjrzenie się całości dokumentacji wytworzonej w postępowaniu, a następnie powtórna ocena wniosku dr Ewy Alicji Majewskiej oraz opinii Komisji Habilitacyjnej i ostatecznie, na tej podstawie, decyzja o nadaniu bądź odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego. Kwestie formalne mają w sprawie duże znaczenie, ponieważ w decyzji CK zostały wskazane jako powody uznania jej odwołania.

Dr Ewa Alicja Majewska wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego złożyła 4 czerwca 2018 r., wskazując jako organ prowadzący Wydział „Artes Liberales” UW, który miał wówczas uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie kulturoznawstwo. Zgodnie z procedurami powołana została Komisja Habilitacyjna w składzie: prof. dr hab. Ewa Rewers (UAM) – Przewodnicząca, prof. dr hab. Grażyna Borkowska (IBL PAN), dr hab. Grażyna Kubica-Heller, prof. UJ, prof. dr hab. Waldemar Kuligowski (UAM) – Recenzenci, dr hab. Katarzyna Sadkowska (UW) – Sekretarz, oraz prof. dr hab. Andrzej Szahaj (UMK) i dr hab. Mariusz Czubaj, prof. UH SWPS – Członkowie.

Na posiedzeniu 17 grudnia 2018 roku Komisja Habilitacyjna, po zapoznaniu się z recenzjami (dwie były pozytywne; jedna – prof. Borkowskiej – negatywna) oraz opiniami pozostałych członków oraz po dyskusji podjęła uchwałę wyrażającą negatywną opinię w sprawie nadania dr Ewie Majewskiej stopnia doktora habilitowanego: trzy osoby głosowały przeciw nadaniu stopnia, trzy wstrzymały się od głosu, jedna była za.

Sprawa trafiła na posiedzenie Rady Wydziału „Artes Liberales” (dalej: Rada WAL) 10 stycznia 2019 roku. Głosowanie zakończyło się wynikiem negatywnym dla Habilitantki: dwadzieścia osób głosowało za odmową nadania, a cztery przeciw temu wnioskowi, nikt nie wstrzymał się od głosu. Tym samym Rada WAL odmówiła dr Majewskiej nadania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie kulturoznawstwo.

Dr Majewska złożyła obszernie odwołanie od decyzji Rady WAL, z którego treścią członkinie i członkowie Rady mogli się zapoznać. Przewodnicząca krótko przypominała główne zarzuty stawiane w nim przez Habilitantkę:

- 1) brak pouczenia o możliwości odwołania od decyzji w treści uchwały Rady WAL;
- 2) nienadanie stopnia przy dwóch pozytywnych recenzjach dorobku;
- 3) brak uzasadnienia decyzji Rady WAL;
- 4) używanie w recenzjach i podczas dyskusji sformułowań dotyczących właściwości osobowych Habilitantki, nie zaś jej dorobku;
- 5) fałszywe przekonanie o publicystycznym charakterze jej dorobku;
- 6) odmowa udostępnienia dokumentacji wytworzonej w trakcie postępowania ze strony Wydziału „Artes Liberales”.

Odwołanie zostało zaopiniowane negatywnie przez Radę WAL. Rada uchyliła się od ponownego rozpatrzenia kwestii merytorycznych, odniosła się natomiast do zarzutów dotyczących kwestii formalnych, wskazując, że uzasadnienie decyzji Rady WAL, choć niewyrażone eksplicytnie, jest zawarte w treści uchwały *implicite*, jako opartej na uzasadnieniu uchwały Komisji Habilitacyjnej.

Następnie sprawa dr Majewskiej procedowana była przez CK. Po 1,5 roku od wpłynięcia odwołania, skutecznie trafiła do tzw. superrecenzenta, czyli rzeczoznawcy, którego zadaniem jest ocena przebiegu postępowania. Na podstawie jego opinii Sekcja Humanistyczna CK pozytywnie zaopiniowała decyzję o uchyleniu stosunkiem głosów 23 na tak, 16 na nie i 6 wstrzymujących się. Z tą opinią zgodziło się także Prezydium CK, które podjęło decyzję o uchyleniu uchwały Rady WAL o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Ewie Alicji Majewskiej w całości. Za tą decyzją padło 10 głosów, jeden był przeciwny.

Trzy istotne uchybienia w postępowaniu, wskazane w decyzji CK, to:

- 1) brak dyskusji na posiedzeniu WAL na temat dorobku kandydatki oraz przedstawionej dokumentacji postępowania;
- 2) brak uzasadnienia uchwały Rady WAL oraz pouczenia o możliwości odwołania od decyzji;

- 3) brak uzgodnienia rozbieżnych opinii w dyskusji przeprowadzonej przez Komisję Habilitacyjną.

Przewodnicząca krótko wyjaśniła charakter ostatniego z zarzutów. Protokół z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej zawiera wprawdzie streszczenie poszczególnych opinii i wypowiedzi członkiń oraz członków Komisji, ale nie zawiera zapisu dyskusji, która próbowałaby skonfrontować te punkty, co do których recenzenci nie byli zgodni, również pod kątem metodologii właściwych dla różnych dyscyplin.

Decyzja CK o uchyleniu w całości uchwały Rady WAL w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Majewskiej została wydana 23 grudnia 2020 roku. Na początku 2021 r. decyzja ta trafiła do JM Rektora UW, a następnie do Rady. Niestety decyzja CK obarczona była błędem formalnym – brakowało w niej formuły dotyczącej przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia właściwemu organowi. Rada Doskonałości Naukowej została poinformowana o konieczności uzupełnienia decyzji, co też się stało się 26 marca 2021 r. Wraz z decyzją nie przekazano jednak akt sprawy, ponieważ znajdowały się one w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w związku ze skargą, jaką dr Ewa Majewska złożyła na przewlekłość postępowania CK. Pełna dokumentacja sprawy ostatecznie wpłynęła do Rady na początku września 2021 r.

Przewodnicząca podkreśliła, że w trakcie postępowania odwoławczego CK nie podważyła ani recenzji, ani też kompetencji samych recenzentów. Uznano, że błąd formalny pojawił się przede wszystkim na etapie podejmowania decyzji przez Radę WAL i z tego też względu uznano odwołanie Habilitantki.

Następnie Przewodnicząca zapytała, czy Rada ma pytania dotyczące omówionych kwestii formalnych. Wobec braku zgłoszeń prof. Kurz kontynuowała prezentację sprawy i przedstawiła wniosek oraz jego ocenę przygotowaną w postępowaniu.

Dr Ewa Majewska uzyskała stopień doktora w dyscyplinie filozofia w 2007 r w Instytucie Filozofii UW na podstawie rozprawy *Problematyka rodziny w nowożytnej i współczesnej filozofii społecznej* (promotorka: prof. Magdalena Środa). We wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Majewska jako temat głównego osiągnięcia wskazała *Kontrpubliczność. Polityczna sprawność podporządkowanych innych w sferze publicznej*, a jako jego podstawową część książkę *Kontrpubliczności ludowe i feministyczne. Wczesna „Solidarność” i Czarne Protesty* wydaną w 2018 r. przez Instytut Wydawniczy Książka i Prasa.

Ponadto dr Majewska w momencie składania wniosku w 2018 r. była autorką opublikowanej książki podoktorskiej oraz monografii *Sztuka jako pozór? Cenzura i inne paradoksy upolitycznienia kultury* (Korporacja Ha!Art, Kraków 2013), do której część badań przeprowadziła w ramach stypendium MKiDN. Opublikowała też 17 artykułów naukowych w czasopiśmie punktowanych oraz 8 artykułów w tomach zbiorowych, w tym teksty po angielsku. Habilitantka brała udział w 30 konferencjach, a 5 z nich współorganizowała. W latach 2017-2019 kierowała grantem NCN dotyczącym kontrpubliczności. Odebrała staże badawcze w zagranicznych instytucjach naukowych takich jak Berlin Institute for Cultural Inquiry, Institut der Wissenschaften von

Menschen w Wiedniu oraz University of California, Berkeley. Jest rozpoznawalna w debacie naukowej.

Dr Majewska jest także członkinią Rady Naukowej pisma „Praktyka Teoretyczna” oraz kilku towarzystw naukowych. Od obrony doktoratu do momentu złożenia wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego pracowała jako adiunktka m.in. w Uniwersytecie Szczecińskim (2007-2008), Uniwersytecie Jagiellońskim (2011-2013). W momencie składania wniosku była pracowniczką Wydziału „Artes Liberales” UW. Do 2018 r. wypromowała 14 prac magisterskich i 6 licencjackich.

Dyskusja podczas posiedzenia Komisji Habilitacyjnej w większej mierze skupiła się na głównym osiągnięciu naukowym. Przewodnicząca przypomniała, że zgodnie z Ustawą o stopniach i tytułach naukowych z 2003 r., we wniosku habilitacyjnym ocenie podlega główne osiągnięcie naukowe oraz istotna aktywność naukowa. Nie budziła ona w przypadku dr Majewskiej żadnych wątpliwości i właściwie jednoznacznie została oceniona jako istotna. Osiągnięcie naukowe, będące drugim i koniecznym elementem podlegającym ocenie, wywołało spór. W recenzjach pozytywną opinię sformułowali prof. Waldemar Kuligowski i prof. Grażyna Kubica-Heller. Recenzenci podkreślali walory poznawcze i koncepcyjne pracy oraz umiejętność stawiania przez autorkę istotnych pytań badawczych. Wszyscy opiniujący wskazywali na pozytywny wymiar uprawianej przez Habilitantkę humanistyki jako humanistyki zaangażowanej. Krytycznie o przedstawionej książce wypowiedziała się w recenzji prof. Borkowska, a w opiniach pozostali członkowie Komisji. Główne zarzuty dotyczyły publicystycznego charakteru książki, nieopartej na warsztacie naukowym. Argumentacja przedstawiona przez Habilitantkę w pracy nie znajduje oparcia w przeprowadzonych przez nią badaniach ani etnograficznych, ani archiwalnych. Prof. Borkowska zwracała też uwagę, że pojęcia przenoszone przez dr Majewską z jednej rzeczywistości kulturowej do drugiej, zostały nieprecyzyjnie opisane, bez wskazania warunków takiego transferu. Książka ma także wady redakcyjne: nieczytelną konstrukcję, chaos i liczne powtórzenia. W opinii większości członkiń i członków Komisji Habilitacyjnej komponent twórczy pracy nie równoważy jej braków warsztatowych.

Na tym Przewodnicząca zakończyła wypowiedź i otworzyła dyskusję.

Jako pierwszy głos zabrał dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz., który zapytał, jaki rodzaj decyzji w tej sprawie powinna podjąć Rada.

Przewodnicząca powtórzyła, że Rada podejmuje decyzję o nadaniu bądź odmowie nadania stopnia doktora dr Ewie Majewskiej. W wyniku postanowienia CK o ponownym rozpatrzeniu sprawy, następuje powrót postępowania do momentu, w którym Komisja Habilitacyjna zakończyła pracę i przekazała swoją opinię organowi prowadzącemu.

Głos zabrał dr hab. Kacper Pobłocki, który stwierdził, że przygląda się tej sprawie od dłuższego czasu. Przeczytał zarówno książkę przedstawianą jako główne osiągnięcie, jak i jej nową wersję anglojęzyczną – wydaną przez wydawnictwo Verso – pozbawioną usterek pierwowzoru, w jego opinii. Zdaniem prof. Pobłockiego, gdyby dr Majewska przedstawiła swoje osiągnięcie jako cykl artykułów, a nie zwartą publikację, rezultat postępowania mógłby być inny. Monografia *Kontrpubliczności...* nie jest książką wybitną

i rzeczywiście ma pewne mankamenty. Zdecydowanie jednak nie jest to praca publicystyczna, jak się jej zarzuca. Jest to książka naukowa, która wchodzi w dyskusję z dotyczącymi sfery publicznej koncepcjami Habermasa i pokazuje dwa momenty historyczne obnażające ich braki. W zamian Autorka proponuje pojęcia „kontrpubliczność” i „słaby opór” jako lepiej pozwalające zrozumieć doświadczenia wczesnej Solidarności oraz czarnych protestów. Niestety dla Autorki książka napisana została na pograniczu dyscyplin i pracuje bardziej z teorią feministyczną niż z empirią. Takie było jej założenie – i jest to założenie dopuszczalne w debacie naukowej. Znaczące jest jednak, że wydawnictwo Verso zdecydowało się ją opublikować i wprowadzić do obiegu anglojęzycznego – świadczy to o randze badań dr Majewskiej. Prof. Pobłocki podzielił część wątpliwości Komisji Habilitacyjnej. Jego zdaniem książka mogłaby być bardziej dopracowana (jak stało się w jej anglojęzycznej wersji). *Kontrpubliczności...* idą bardziej w kierunku teoretycznym i takie zresztą było założenie. Z kolei zarzuty dotyczące właściwości osobowych Habilitantki nie powinny być elementem rozpatrywania wniosku habilitacyjnego. Nadanie stopnia doktora habilitowanego powinno opierać się na rozpoznaniu, czy dr Majewska zasługuje na uznanie jej za samodzielnego pracownika naukowego. W opinii prof. Pobłockiego nie ma co do tego wątpliwości. Książka Habilitantki wprawdzie ma mankamenty i nie jest wybitna, ale nie jest też pracą publicystyczną, wpisuje się w szersze debaty dotyczące obecności kobiet w sferze publicznej. W ogólnym rozrachunku zasługuje na ocenę dobrą.

Dr hab. Agnieszka Graff-Osser, prof. ucz. zgodziła się z wypowiedzią prof. Pobłockiego. W jej opinii anglojęzyczna wersja książki jest lepsza niż jej polski odpowiednik, ale potwierdza wysoka jakość samej propozycji. W sprawie dr Majewskiej mamy trudność z definicją dyscypliny. Filozofka zajmująca się badaniem kultury jest oceniana przez osoby reprezentujące literaturoznawstwo, antropologię i etnologię. Prof. Graff-Osser podkreśliła, że kulturoznawstwo, tak jak i kultura, nie ma jednej definicji. Uderzające, jej zdaniem, w recenzji prof. Borkowskiej, jest twierdzenie, że przedmiotem badań kulturoznawcy nie mogą być zdarzenia. Tymczasem zdarzenia mogą i są przedmiotem takich badań, współczesne kulturoznawstwo wręcz opiera się na analizie zdarzeń. Dr Majewska być może nie mieści się w tradycji badawczej z ducha Rocha Sulimy, ale Stuarta Halla już tak. Jednocześnie prof. Graff-Osser stwierdziła, że w książce rzeczywiście mogłoby być trochę więcej empirii. Niemniej, dr Majewska to ważna postać w polskiej humanistyce i światowej myśli feministycznej, a jej artykuły doczekały się licznych cytowań i stały się ważnym punktem odniesienia w debacie naukowej o najnowszej fali ruchów kobiecych. Jej książka, choć niepozbawiona wad, również jest ważna, a jej publikacja po angielsku potwierdza jej znaczenie dla światowej humanistyki.

Ad vocem prof. Borkowska poprosiła, aby nie odnosić się do anglojęzycznej wersji publikacji, ponieważ to nie ona podlegała ocenie w biegu postępowania.

Następnie głos zabrał dr hab. Paweł Frelik, prof. ucz., który zaznaczył, że nie czytał książki Habilitantki, zatem nie będzie się do niej odnosił merytorycznie. Ocenie poddana jest jednak nie tylko książka dr Majewskiej, ale cały jej dorobek, który jest bardzo dobry i zróżnicowany. W sytuacji, kiedy recenzje i opinie są rozbieżne, pojawia się potrzeba

gruntownej dyskusji i spotkania się „w połowie drogi”. Tej dyskusji zabrakło i jest to zarzut poważny. Zdaniem prof. Frelika stwierdzenie o pokoleniowej niezdolności do napisania książki naukowej, sformułowane w opinii Przewodniczącej Komisji Habilitacyjnej, jest prawdziwie bulwersujące. Następnie prof. Frelik poruszył, jak zaznaczył, kwestię kontrowersyjną – dr Majewska jest postacią znaną i nie da się ukryć, że w przestrzeni publicznej swoje opinie formułuje w sposób bardzo bezpośredni, niekiedy wręcz obcesowy. Mogło to mieć wpływ na niechęć do dyskusji nad jej sprawą na posiedzeniu Rady Wydziału, spowodowaną swego rodzaju czarnym PR-em wokół Habilitantki. Debata jednak nie powinna dotyczyć kwestii personalnych, ale tego, czy jej dorobek spełnia kryteria nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Ponownie zabrał głos prof. Paweł Rodak, który zauważył, że Rada postawiona jest w bardzo trudnej sytuacji. Postanowienie CK dotyczy ponownego rozpatrzenia sprawy ze względu na uchybienia formalne. Rada zaś ma zadecydować w kwestiach merytorycznych – czy osiągnięcie naukowe oraz dorobek naukowy spełniają kryteria, czy też nie. Z dokumentacji postępowania wynika, że pięcioro spośród siedmiorga członków i członków Komisji Habilitacyjnej wypowiedziało się mniej lub bardziej krytycznie o głównym osiągnięciu naukowym Habilitantki, a dwie osoby przedstawiły ocenę pozytywną. W sytuacji niejasnej należy sobie zadać pytanie, co rozstrzyga o nadaniu stopnia – główne osiągnięcie naukowe czy całość dorobku. Panuje zgoda co do tego, że dorobek dr Majewskiej jest wybitny. Zdaniem prof. Rodaka, jeśli główne osiągnięcie naukowe zostaje jednak ocenione jako niespełniające wymogów habilitacyjnych, to mimo wybitnego dorobku, decyzja Komisji może być negatywna – i tak się stało w tym przypadku. W postanowieniu CK pojawia się zarzut o niezgodnieniu sprzecznych stanowisk w trakcie obrad Komisji Habilitacyjnej. Prof. Rodak wyraził wątpliwość co do jego zasadności. Przedstawiono bardzo obszerny protokół z posiedzenia Komisji wraz z wynikami głosowania, z którego to dokumentu wynika, że opinie i wątpliwości zasadniczo zostały poddane pod dyskusję. Na koniec prof. Rodak zauważył, że Rada nie powinna w swojej ocenie brać pod uwagę opublikowanej później anglojęzycznej wersji książki.

Przewodnicząca potwierdziła, że ocenie podlega wniosek w postaci, w jakiej przedstawiony został w 2018 r.

Również prof. dr hab. Leszek Kolankiewicz przypomniał, że Rada rozpatruje wniosek z 2018 r., wobec czego obowiązuje ją rozpatrzenie dokumentacji wówczas przedłożonej. Wszelkie uwagi na temat nowej publikacji nie wchodzą w obręb postępowania. Można ewentualnie na marginesie zauważyć, że naukowcy się rozwijają, ale to nie jest częścią postępowania zapoczątkowanego kilka lat temu – i należy to tutaj i teraz podkreślić z całą mocą. Profesor zauważył, że w posiedzeniu biorą udział recenzenci, których głos jest dla Rady bardzo ważny – jako głos opiniodawców. Byłoby pożądane, żeby przypomnieli oni Radzie swoje racje – jako podstawę do podjęcia ostatecznej decyzji. W tej chwili pełnią oni rolę rzeczoznawców Rady Naukowej Dyscypliny NoKiR, tak jak poprzednio pełnili rolę rzeczoznawców Rady WAL. Być może powinny wypowiedzieć się także osoby reprezentujące tę jednostkę, ponieważ zarzuty CK dotyczą sposobu przeprowadzenia postępowania na Wydziale. Prof. Kolankiewicz zauważył, że w toku

dyskusji pojawiło się określenie „superrecenzent” w odniesieniu do prof. Leszka Koczanowicza, który na prośbę CK sporządził opinię nt. postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Majewskiej. Prof. Kolankiewicz skorygował to, zaznaczając, że prof. Koczanowicz nie był superrecenzentem, lecz opiniodawcą – jego opinia, co zresztą sam zaznaczył, sformułowana została na podstawie przedstawionej dokumentacji z wyłączeniem głównego osiągnięcia, które nie zostało mu doręczone przez CK. W tym konkretnym wypadku mowa jest więc o opinii nt. prawidłowości postępowania, a nie o jakiejś superrecenzji. Prof. Kolankiewicz, jako były członek CK, wypowiedział się także na temat przewlekłości postępowania odwoławczego. Wynikała ona z problemów ze znalezieniem osoby, która podjęłaby się sporządzenia koniecznej opinii. CK zwracała się z taką prośbą do kilku osób, jednak albo nie wyrażały one zgody, albo rezygnowały po otrzymaniu dokumentacji, co oczywiście przeciągało sprawę. Dlatego też sprawa na rozstrzygnięcie czekała w CK aż 1,5 roku.

Prof. Graff-Osser zaznaczyła, że nie miała na celu poddania pod ocenę anglojęzycznej wersji książki dr Majewskiej. Wypowiedzi na ten temat powinny być traktowane jako dodatkowe uwagi na temat rangi dorobku Habilitantki i wysokiej oceny jej osiągnięcia przez recenzentów zewnętrznych.

Ad vocem prof. Pobłocki poparł wypowiedź prof. Graff-Osser, podkreślając, że zdaje sobie sprawę z tego, iż postępowanie dotyczy innej książki.

Przewodnicząca poprosiła o głos Recenzentki oraz Recenzenta.

Jako pierwsza głos zabrała prof. Grażyna Borkowska. Stwierdziła ona, że dr Ewa Majewska nie prowadzi w książce własnej polemiki z Habermasem, lecz relacjonuje dyskusję, jaką prowadzili z nim dwaj filozofowie Negt i Kluge. Koncepcja przedstawiona w *Kontrpublicznościach...* nie ma zatem charakteru autorskiego. Habilitantka rzeczywiście relacjonuje teorię w sposób zgrabny i przejrzysty, ale nie formułuje oryginalnej tezy. To, co może ciekawić w przedstawionej książce, nie pochodzi od jej Autorki, ale jest relacja z polemik, jakie socjologia niemiecka prowadzi z Habermasem. Dr Majewska często powołuje się w książce na bardzo dobrą pracę Elżbiety Matyji, pokazującą jak skomplikowana była sfera publiczna w czasie formowania się Solidarności. Habilitantka odnosi się do typologii Matyji, ale nie wiadomo, co z niej bierze, a czego nie. Prof. Borkowska podkreśliła, że nie miała dla niej znaczenia dyscyplina, z perspektywy której ocenia książkę. Jej zdaniem nie jest naukowe coś, co zostało jedynie zrelacjonowane. Ponadto, gdyby dr Majewska pokazała, jakie badania pozwoliły jej przenieść tę koncepcję na grunt polski, byłaby to praca naukowa. Tymczasem w książce Habilitantki nie widać śladu przeprowadzonych badań. Prof. Borkowska zaznaczyła, że gdyby rzeczywiście „była złośliwa”, jak przedstawia się ją w publicznej dyskusji wokół tej sprawy, nazwałaby pracę dr Majewskiej „pozorem lub symulacją pracy naukowej zbudowanym przez inteligentną autorkę”. Jeśli Habilitantka anonsuje książkę jako kulturoznawczą, to kulturoznawstwo daje przecież narzędzia, aby zweryfikować wyjściowe tezy. Jeśli dr Majewska chciała udowodnić, że Solidarność to ruch ludowy, który został niejako skradziony przez intelektualistów, to miała do dyspozycji bardzo wiele narzędzi, których nie wykorzystała. Zdaniem prof. Borkowskiej mogła prowadzić wywiady z członkiniami i członkami ruchu, badać literaturę, piosenki,

dowcipy. Nie można zachwycać się teoretyczną koncepcją, doniosłością i wybitnością książki, jeśli nie ma w niej wniosków z własnych badań kulturoznawczych. Zdaniem prof. Borkowskiej, wstępna koncepcja została świetnie opisana przez dr Majewską, ale stanowi dopiero punkt wyjścia do dzieła na temat filozofii kultury. Treścią książki powinny być badania, a tych nie ma, sama koncepcja natomiast jest przejęta od innych badaczy. W opinii prof. Borkowskiej brakuje tutaj ważnego ogniwa, które pozwalałoby tę książkę uznać za znaczące osiągnięcie naukowe. Pozostały dorobek Habilitantki jest dobry, prace dotyczące filozofii czy polityki sztuki są interesujące, ale nie były one główną podstawą oceny. W opinii Recenzentki zarówno główne osiągnięcie naukowe, jak i inna aktywność naukowa muszą być ocenione jednoznacznie pozytywnie, aby można było nadać stopień. Prof. Borkowska podkreśliła, że nie знаła dr Majewskiej (nawet z nazwiska) przed wszczęciem postępowania, więc twierdzenie o czarnym PR z pewnością nie odnosi się do niej. Zaznaczyła jednak, że Habilitantka jest bardzo sprawna w robieniu takiego PR – przez trzy lata omawiała sprawę w mediach, przypisując Recenzentce niekompetencję i złą wolę. Profesor podkreśliła, że nie zabrała w tej sprawie głosu publicznie aż do dzisiaj. Stwierdziła, że podtrzymuje opinię dotyczącą książki dr Majewskiej. Najważniejszym zarzut nie dotyczy jej publicystycznego charakteru, ale tego, że książka nie zawiera żadnych badań, co jest absolutnie dyskwalifikujące w pracy stanowiącej główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym. Książka Habilitantki jest skonstruowana z osobnych artykułów, nieprzejrzyście skomponowana, pozbawiona naukowego sedna. Zdaniem Recenzentki zasługuje na ocenę negatywną. Gdyby dr Majewska się nie spieszyła i dopracowała książkę, mogłoby być inaczej. Prof. Borkowska podkreśliła, że jej zarzuty nie dotyczą tylko pierwszej części pracy poświęconej Solidarności, ale i drugiej części, traktującej o współczesności. Autorka twierdzi np., że kobiety są spychane na margines w dosłownym sensie, o czym świadczyć mają m.in. indeksy osobowe w pracach dotyczących np. Solidarności. Nie daje jednak ani jednego przykładu. Prof. Borkowska dodała, że na Radzie gości bez prawa głosu stanowiącego i decyzja o nagrodzeniu dokonań Habilitantki w tej postaci należy do Rady.

Ad vocem prof. Frelik zauważył, że o czarnym PR nie mówił w kontekście recenzji czy opinii, ale braku dyskusji i późniejszego głosowania podczas posiedzenia Rady WAL.

Prof. Borkowska stwierdziła, że jeżeli Rada WAL w pełni akceptowała opinię Komisji Habilitacyjnej, to może dyskusja nie była niezbędna. Przepisy nie narzucają reguł prowadzenia dyskusji. Dodała, że nie brała udziału w posiedzeniu WAL, właśnie dlatego, by uniknąć oskarżeń, że jako recenzentka o najbardziej krytycznym stanowisku próbuje wymusić na Radzie określony werdykt. Podkreśliła, że nie zrobiła nic, co mogłoby prowokować podejrzenia, że chodzi o coś innego niż poziom merytoryczny pracy Habilitantki.

Następnie wypowiedział się prof. Waldemar Kuligowski, stwierdzając, że jest to sprawa trudna do jednoznacznej oceny. W swojej recenzji przedstawił pozytywną ocenę dorobku dr Majewskiej i uznał ją za osobę aktywną i rozpoznawalną w debacie akademickiej. Książkę także ocenił pozytywnie, choć nie bez zastrzeżeń dotyczących zarówno kwestii mniej istotnych, jak i tych poważniejszych. Jego wątpliwości budziło

m.in. mocne stwierdzenie, że o kontrpublicznościach ludowych w Polsce nigdy nie pisano. Zdaniem prof. Kuligowskiego jest to przesada, ponieważ nurt ludowej historii polski zajmował się tym tematem. Autorka deklaruje też w książce, że przeprowadziła badania, tymczasem nie ma w ogóle ich opisu; mamy głównie do czynienia z teorią koncepcyjną. Ogólna ocena prof. Kuligowskiego była w recenzji pozytywna, ponieważ braki kompensowane były, jego zdaniem, przez oryginalną i ciekawą ramę koncepcyjną. Podczas posiedzenia Komisji Habilitacyjnej ocena Recenzenta uległa zmianie między innymi pod wpływem wypowiedzi prof. Andrzeja Szahaja oraz prof. Ewy Rewers. To, co prof. Kuligowski, uważał za przeciwwagę dla niedostatków książki, okazało się niepewne i „chybotliwe”. Ostatecznie Recenzent wstrzymał się od głosu i, jak podkreśla, nadal nie potrafi jednoznacznie rozstrzygnąć tej sprawy – choć minęły już trzy lata. Argumenty o istotności książki oraz o znaczeniu działalności dr Majewskiej w humanistyce są zasadne, ale nie mogą przesądzać o nadaniu stopnia, skoro przedstawione osiągnięcie ma tak wiele braków. Na koniec prof. Kuligowski stwierdził, że gdyby miał ponownie głosować, znowu oddałby głos wstrzymujący się.

Następnie głos zabrała prof. Grażyna Kubica-Heller, która zaczęła od tego, że nie wspomina tego postępowania dobrze. Podziela ona w dużej mierze krytyczne uwagi pozostałych członkiń i członków Komisji, choć ona sama rozpatrywała to przedsięwzięcie naukowe jako całość, starając się dostrzegać w nim konsekwencję i spójność. W takim ujęciu dorobek Habilitantki spełniał, jej zdaniem, wymagania związane z nadaniem stopnia i stąd też pozytywnie go zaopiniowała. Prof. Kubica-Heller zauważyła, że z ówczesnej i dzisiejszej dyskusji wynika, że nie ma twardych narzędzi służących ocenie, co prowokuje rozbieżne opinie. Gdyby dokładnie przyjrzeć się dorobkowi wszystkich osób w nauce, do każdej zapewne byłyby jakieś zastrzeżenia. Na koniec Recenzentka podkreśliła, że w jej perspektywie przeważało ujęcie całościowe, które zadecydowało o pozytywnej ocenie.

Prof. dr hab. Joanna Jurewicz stwierdziła, że przysłuchuje się debacie z wielkim zainteresowaniem. Jej zdaniem sprawa jest bardzo trudna, a ona sama nie jest specjalistką w żadnej z dziedzin reprezentowanych przez recenzentów. Prof. Jurewicz przejrzała jednak książkę dr Majewskiej i zrozumiała, że główna jej teza opiera się na zastosowaniu krytyki Habermasa, koncepcji Klugego i Negta, do analizy polskich ruchów społecznych. Jej zdaniem, zastosowania narzędzi teoretycznych czy teorii zachodnich do badania zjawisk polskich, jest wartościowe; takich działań interpretacyjnych brakuje w polskiej humanistyce. Prof. Jurewicz zwróciła także uwagę, że dr Majewska uprawia inny rodzaj badań niż badania empiryczne. Jej książka jest pracą teoretyczną, której celem było zastosowanie pewnego ujęcia koncepcyjnego, nawet już opracowanego, do rzeczywistości polskiej – w tym jednak leży jej oryginalność.

Wobec braku innych głosów Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w sprawie nadania stopnia doktorowi habilitowanemu dr Ewie Alicji Majewskiej. Przypomniała, że w głosowaniach w sprawie nadania stopnia obowiązuje kryterium większości bezwzględnej – liczba głosów pozytywnych musi być w sumie większa niż liczba głosów wstrzymujących się i negatywnych.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIWIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
20	20	9	5	6

Przewodnicząca stwierdziła, że **wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego nie uzyskał bezwzględnej większości głosów pozytywnych, co oznacza, że Rada odrzuciła wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Ewie Alicji Majewskiej.**

3. Wyznaczenie składu Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu dr Elżbiety Janickiej

Rada Doskonałości Naukowej wyznaczyła następujących członków Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu ws. nadania stopnia doktora habilitowanego dr Elżbiecie Janickiej:

- 1) Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Ryszard Nycz (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie),
- 2) Recenzent – dr hab. Piotr Forecki, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu),
- 3) Recenzentka – dr hab. Roma Sendyka, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie),
- 4) Recenzent – dr hab. Paweł Śpiewak (Żydowski Instytut Historyczny im. Emanuela Ringelbluma w Warszawie).

Przewodnicząca przypomniała, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, RND NoKiR zobowiązana jest wyznaczyć czwartego recenzenta – spoza UW oraz jednego członka i sekretarza Komisji – z UW, a następnie powołać całą Komisję.

Prof. Kurz przedstawiła kandydatów do Komisji, zaznaczywszy, że propozycja ta została skonsultowana z Zespołem Konsultacyjnym II Rady:

- 5) Recenzentka – dr hab. Marta Tomczok, prof. UŚ (Uniwersytet Śląski w Katowicach),
- 6) Członkini – prof. dr hab. Anna Wieczorkiewicz (Uniwersytet Warszawski),
- 7) Sekretarz Komisji – dr hab. Justyna Kowalska-Leder (Uniwersytet Warszawski).

Przewodnicząca otworzyła dyskusję w tej sprawie.

Wobec braku zgłoszeń Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: 29, kworum: 15

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZY- MUJĄ- CYCH SIĘ
prof. dr hab. Ryszard Nycz	20	20	19	1	0
dr hab. Piotr Forecki	20	20	20	0	0
dr hab. Roma Sendyka	20	20	20	0	0
dr hab. Paweł Śpiewak	20	20	20	0	0
dr hab. Marta Tomczok	20	20	20	0	0
prof. dr hab. Anna Wieczorkiewicz	20	20	20	0	0
dr hab. Justyna Kowalska-Leder	20	20	20	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o powołaniu Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu ws. nadania stopnia doktora habilitowanego dr Elżbiecie Janickiej.

3. Wyznaczenie składu Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu dr Agnieszki Kaim

Rada Doskonałości Naukowej wyznaczyła następujących członków Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu ws. nadania stopnia doktora habilitowanego dr Agnieszce Kaim:

- 1) Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Michał Buchowski (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu),
- 2) Recenzent – prof. dr hab. Henryk Jankowski (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu),
- 3) Recenzentka – prof. dr hab. Ewa Siemieniec-Gołaś (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie),
- 4) Recenzent – prof. dr hab. Tadeusz Paleczny (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie),

Prof. Kurz przedstawiła pozostałych kandydatów do Komisji, zaznaczywszy, że propozycja ta została skonsultowana z Zespołem Konsultacyjnym III Rady:

- 5) Recenzentka – dr hab. Marta Woźniak-Bobińska (Uniwersytet Łódzki),
- 6) Członkini – prof. dr hab. Katarzyna Pachniak (Uniwersytet Warszawski),
- 7) Sekretarz Komisji – dr hab. Małgorzata Litwinowicz-Drozdziel (Uniwersytet Warszawski).

Przewodnicząca otworzyła dyskusję w tej sprawie.

Wobec braku zgłoszeń Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: 29, kworum: 15

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZY- MUJĄCYCH SIĘ
prof. dr hab. Michał Buchowski	20	20	20	0	0
prof. dr hab. Henryk Jankowski	20	20	20	0	0
prof. dr hab. Ewa Siemieniec-Gołaś	20	20	20	0	0
prof. dr hab. Tadeusz Paleczny	20	20	19	0	1
dr hab. Marta Woźniak-Bobińska	20	20	19	0	1
prof. dr hab. Katarzyna Pachniak	20	20	20	0	0
dr hab. Małgorzata Litwinowicz- Droździel	20	20	19	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o powołaniu Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu ws. nadania stopnia doktora habilitowanego dr Agnieszce A. Kaim.

5. Wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania habilitacyjnego dr Krystyny Kamińskiej

Dr Krystyna Kamińska złożyła wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii UW. Jako główne osiągnięcie naukowe wskazuje w nim monografię *Zakorzenie dzieci repatriantów z Kazachstanu w polskiej przestrzeni edukacyjnej. Pierwsze kroki* (WUW, 2020).

Do wniosku dołączono autoreferat, wykaz osiągnięć oraz inne dokumenty poświadczające spełnienie przez dr Kamińską kryteriów dotyczących dopuszczenia do postępowania habilitacyjnego, w tym zwłaszcza potwierdzenie – zgodnie z art. 219, ust. 1, pkt. 3 Ustawy – że habilitantka „wykazuje się istotną aktywnością naukową [...] realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury”. Dr Kamińska dostarczyła także Radzie kopie publikacji naukowych, które poddaje ocenie.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku zgłoszeń Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
18	18	17	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada większością głosów wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania ws. nadania stopnia doktora habilitowanego dr Krystynie Kamińskiej.**

6. Wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania habilitacyjnego dr. Michała

Rauszera

Dr Michał Rauszer złożył wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii. Jako główne osiągnięcie naukowe wskazuje w nim monografię *Siła podporządkowanych* (WUW, 2021).

Do wniosku dołączono autoreferat, wykaz osiągnięć oraz inne dokumenty poświadczające spełnienie przez dr. Rauszera kryteriów dotyczących dopuszczenia do postępowania habilitacyjnego, w tym zwłaszcza potwierdzenie – zgodnie z art. 219, ust. 1, pkt. 3 Ustawy – że habilitant „wykazuje się istotną aktywnością naukową [...] realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury”. Ponadto dr Rauszer dostarczył Radzie kopie swoich publikacji naukowych, które poddaje ocenie.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku zgłoszeń Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
20	20	20	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada jenodgłównie wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania ws. nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Michałowi Rauszerowi.**

Przewody i postępowania doktorskie

7. Umorzenie przewodu doktorskiego mgr Agaty Maksimowskiej

Mgr Agata Maksimowska złożyła wniosek o umorzenie przewodu doktorskiego wszczętego 29 czerwca 2011 r. przez Radę (dawnego) Wydziału Historycznego w dyscyplinie etnologia i antropologia kulturowa. Doktorantka przygotowywała rozprawę *Projekt birobotycki i konstruowanie tożsamości żydowskiej w kontekście poradzieckim (Żydowski Obwód Autonomiczny, Rosja)* pod opieką prof. dr hab. Hanny Magdaleny Zowczak. Jako powód umorzenia przewodu mgr Maksimowska wskazuje kilkuletnią przerwę w pracy naukowej spowodowaną kłopotami zdrowotnymi oraz finansowymi.

Przewodnicząca poprosiła o zabranie głosu prof. Zowczak, promotorkę rozprawy.

Prof. Zowczak poinformowała, że mgr Maksimowska rzeczywiście przygotowywała rozprawę pod jej kierunkiem. Opublikowała nawet książkę dotyczącą tematyki przewodu *Birobotycki. Ziemia, na której mieliśmy być szczęśliwi* (Czarne, 2019). Z przyczyn osobistych zdecydowała o przerwaniu dalszej kariery naukowej. Prof. Zowczak przychyliła się do wniosku Doktorantki o umorzenie przewodu.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku zgłoszeń Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
19	19	19	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada jednogłośnie umorzyła przewód doktorski mgr Agaty Maksimowskiej.**

8. Nadanie stopnia doktora mgr Ruxandrze Anie oraz wyróżnienie jej rozprawy doktorskiej

Wniosek w sprawie nadania mgr Ruxandrze Anie stopnia doktora złożyła Komisja Doktorska RND NoKiR ds. przewodów otwartych w UW przed 30 kwietnia 2019 r. w dyscyplinie etnologia i antropologia kulturowa, która pełniła funkcję komisji doktorskiej w tym przewodzie i przed którą odbywała się publiczna obrona rozprawy Doktorantki.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Ruxandra Ana jest autorką rozprawy doktorskiej *„Embodied souvenirs”. Heritage tourism, entrepreneurship and the cultural politics of dance in contemporary Havana (Cuba)*. Promotorką rozprawy była prof. dr hab. Anna Wiczorkiewicz, a promotorką pomocniczą dr Renata E. Hryciuk (UW). Recenzentkami rozprawy zaś były prof. dr Melissa Blanco-Borelli (Uniwersytet Northwestern) i dr hab. Natalia Bloch, prof. UAM.

Publiczna obrona rozprawy odbyła się 12 lipca 2021 r. w trybie zdalnym. W głosowaniu nad przyjęciem obrony udział wzięło 8 osób (na 9 uprawnionych do głosowania). Głosów za oddano 8, głosów przeciw – 0, wstrzymujących się – 0. Komisja podjęła zatem uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Naukowej o nadanie mgr Ruxandrze Anie stopnia doktora. Jednocześnie Komisja wystąpiła z wnioskiem o wyróżnienie rozprawy doktorskiej.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów zarządziła głosowanie tajne w sprawie nadania stopnia.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **31**, kworum: **16**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
21	21	20	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada **bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora mgr Ruxandrze Anie.**

Następnie zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyróżnienia rozprawy.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **31**, kworum: **16**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
20	20	17	0	3

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada **bezwzględną większością głosów wyróżniła rozprawę doktorską mgr Ruxandry Any.**

9. Wyznaczenie recenzentów, składu komisji egzaminacyjnej i zakresu egzaminu kierunkowego w przewodzie mgr Anny Krawczak

Wniosek w sprawie wyznaczenia recenzentów oraz składu komisji do przeprowadzenia egzaminów doktorskich w przewodzie doktorskim mgr Anny Krawczak złożył prof. dr hab. Grzegorz Godlewski, który jest promotorem rozprawy.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Anna Krawczak jest autorką rozprawy doktorskiej *Wytwarzanie pokrewieństwa. Antropologiczna analiza dyskursów wokół dawstwa heterologicznego w Polsce*. Rozprawa została ukończona i przyjęta przez promotora.

Prof. Godlewski przedstawił następujące propozycje recenzentek:

- 1) prof. dr hab. Krystyna Slany (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie);
- 2) dr hab. Agata Stanisław, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu).

Jako zakres egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej zaproponował temat „Społeczno-kulturowe konteksty i uwarunkowania debat dotyczących reprodukcji i rodzicielstwa we współczesnej Polsce”.

Prof. Godlewski zaproponował również skład komisji do przeprowadzenia egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej:

- 1) dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz. – przewodniczący;
- 2) dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz. – członkini;
- 3) prof. dr hab. Krystyna Slany – recenzentka;
- 4) dr hab. Agata Stanisław, prof. UAM – recenzentka;
- 5) prof. dr hab. Grzegorz Godlewski – promotor.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej mgr Anny Krawczak.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **30**, kworum: **15**

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIWIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
prof. dr hab. Krystyna Slany	20	20	20	0	0
dr hab. Agata Stanisław, prof. UAM	20	20	20	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada jednogłośnie wyznaczyła** prof. dr hab. Krystynę Slany **oraz** dr hab. Agatę Stanisław, prof. UAM **na recenzentki rozprawy doktorskiej mgr Anny Krawczak.**

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyznaczenia składu komisji do przeprowadzenia egzaminu z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr Anny Krawczak.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: 30, kworum: 15

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
prof. dr hab. Krystyna Slany	17	17	17	0	0
dr hab. Agata Stanisł, prof. UAM	17	17	17	0	0
dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz.	17	17	17	0	0
dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz.	17	17	17	0	0
prof. dr hab. Grzegorz Godlewski	17	17	16	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada większością głosów wyznaczyła skład komisji do przeprowadzenia egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr Anny Krawczak.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: 30, kworum: 15

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
20	20	19	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada większością głosów wyznaczyła skład komisji do przeprowadzenia egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr Anny Krawczak.

10. Wyznaczenie recenzentów w przewodzie mgr. Oscara Lizano

Wniosek w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej mgr. Oscara Lizano złożyła Rada Wydziału „Artes Liberales”, która pełni funkcję komisji doktorskiej w tym przewodzie.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Oscar Lizano jest autorem rozprawy doktorskiej „*Pensamiento masónico y su influencia en la construcción de las nociones de nación en Centroamérica (1821-1950). / Myśl wolnomularska i jej wkład w budowanie idei narodowych w Ameryce Centralnej (1821 - 1950)*”. Rozprawa została ukończona i przyjęta przez promotora prof. em. dr hab. Tadeusza Cegielskiego.

Rada WAL przedstawiła następujące propozycje recenzentów:

- 1) dr hab. Karol Derwich, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie);
- 2) dr hab. Katarzyna Krzywicka (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie).

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **30**, kworum: **15**

Oddano głosów

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZY- MUJĄCYCH SIĘ
dr hab. Karol Derwich, prof. UJ	19	19	19	0	0
dr hab. Katarzyna Krzywicka	19	19	18	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada większością głosów podjęła uchwałę o wyznaczeniu recenzentów rozprawy doktorskiej mgr. Oscara Lizano.**

11. Wyznaczenie recenzentów, składu komisji egzaminacyjnej i zakresu egzaminu kierunkowego w przewodzie mgr Hanny Margolis

Wniosek w sprawie wyznaczenia recenzentów oraz składu komisji do przeprowadzenia egzaminów doktorskich w przewodzie doktorskim mgr Hanny Margolis złożyła dr hab. Monika Talarczyk-Gubała, prof. PWSFTviT, która jest promotorką jej rozprawy.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Hanna Margolis jest autorką rozprawy doktorskiej *Filmy animowane kobiet w (męskich) strukturach kinematografii w Polsce w perspektywie komparatystycznej*. Rozprawa została ukończona i przyjęta przez promotorkę.

Prof. Talarczyk-Gubała przedstawiła następujące propozycje recenzentów:

- 1) dr hab. Marcin Adamczak, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu);
- 2) dr hab. Marcin Giżycki, prof. PJATK (Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych w Warszawie).

Jako zakres egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej zaproponowała temat „Historia polskiego filmu animowanego”.

Prof. Talarczyk-Gubała zaproponowała również skład komisji do przeprowadzenia egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej:

- 1) dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz. – przewodniczący;
- 2) dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz. – członkini;
- 3) dr hab. Marcin Adamczak, prof. UAM – recenzent;
- 4) dr hab. Marcin Giżycki, prof. PJATK – recenzent;
- 5) dr hab. Monika Talarczyk-Gubała, prof. PWSFTviT – promotorka.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej mgr Hanny Margolis.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **30**, kworum: **15**

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
dr hab. Marcin Adamczak, prof. UAM	19	19	19	0	0
dr hab. Marcin Giżycki, prof. PJATK	19	19	19	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o wyznaczeniu recenzentów rozprawy doktorskiej mgr Hanny Margolis.**

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyznaczenia składu komisji do przeprowadzenia egzaminu z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr Hanny Margolis.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **30**, kworum: **15**

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
dr. hab. Paweł Rodak, prof. ucz.	20	20	20	0	0
dr hab. Marcin Adamczak, prof. UAM	20	20	20	0	0
dr. hab. Marcin Giżycki, prof. PJATK	20	20	20	0	0
dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz.	20	20	19	0	1
dr hab. Monika Talarczyk, prof. PWSFTviT	20	20	20	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada wyznaczyła skład komisji do przeprowadzenia egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr Hanny Margolis.**

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie w sprawie ustalenia zakresu egzaminu z dyscypliny podstawowej.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **30**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
20	20	19	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada **wyzaczyła zakres egzaminu z dyscypliny podstawowej w przewodzie mgr Hanny Margolis.**

12. Nadanie stopnia doktora mgr. Gabrielowi Ellisowi oraz wyróżnienie jego rozprawy doktorskiej

Wniosek w sprawie nadania mgr. Gabrielowi Ellisowi stopnia doktora złożyła Komisja Doktorska powołana w tym postępowaniu (przewodniczący – prof. dr hab. Piotr Taracha), przed którą odbywała się publiczna obrona rozprawy Doktoranta.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Gabriel Ellis jest autorem rozprawy doktorskiej *Early Buddhism and its Relation to Brahmanism. A Comparative and Doctrinal Investigation*. Promotorką rozprawy była prof. dr hab. Joanna Jurewicz. Recenzentami rozprawy zaś byli prof. dr hab. Marzenna Czerniak-Drożdżowicz (UJ), prof. dr hab. Marta Kudelska (UJ) oraz dr hab. Krzysztof Kosior, prof. UMCS.

Publiczna obrona rozprawy odbyła się 13 września 2021 r. w trybie zdalnym. W głosowaniu nad przyjęciem obrony udział wzięło 9 osób (na 11 uprawnionych do głosowania). Głosów za oddano 9, głosów przeciw – 0, wstrzymujących się – 0. Komisja podjęła zatem uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Naukowej o nadanie mgr. Gabrielowi Ellisowi stopnia doktora. Jednocześnie Komisja wystąpiła z wnioskiem o wyróżnienie rozprawy doktorskiej.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w sprawie nadania stopnia.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
19	19	19	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada **jednogłośnie podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora mgr. Gabrielowi Ellisowi.**

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyróżnienia rozprawy.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
17	17	14	0	3

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada bezwzględną większością głosów wyróżniła rozprawę doktorską mgr. Gabriela Ellisa.**

13. Wszczęcie postępowania doktorskiego mgr Olhy Kolesnyk oraz przekształcenie Komisji Egzaminacyjnej w Komisję Doktorską i wyznaczenie recenzentów w tym postępowaniu

Przewodnicząca poinformowała, że Komisja Egzaminacyjna powołana w związku z wnioskiem mgr Olhy Kolesnyk (przewodniczący – dr hab. Piotr Kulas), dokonała weryfikacji dokumentacji przedstawionej przez doktorantkę. Przeprowadzono również egzamin doktorski zakończony wynikiem pozytywnym. Mgr Kolesnyk przedstawiła odpowiedni certyfikat językowy, zatem nie pojawiła się potrzeba organizacji egzaminu z języka obcego. Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie stopnia doktora mgr Olhie Kolesnyk.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów – zamknęła dyskusję i zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
19	19	15	0	4

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o wszczęciu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora mgr Olhie Kolesnyk.**

Przewodnicząca przypomniała, że Rada przyjęła zasadę o przekształcaniu komisji egzaminacyjnych w postępowaniach doktorskich w komisje doktorskie. Rozwiązanie to

znacznie usprawnia prowadzenie postępowania i korzystnie wpływa na jego spójność merytoryczną i czas trwania. W skład komisji doktorskiej z urzędu wchodzi także promotorka oraz recenzenci rozprawy, którzy wyznaczeni zostaną w dalszej części posiedzenia.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów zarządziła głosowanie tajne w sprawie przekształcenia Komisji Egzaminacyjnej powołanej do tego postępowania w Komisję Doktorską.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
19	19	18	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o przekształceniu Komisji Egzaminacyjnej w Komisję Doktorską w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Olhie Kolesnyk.

Na recenzentów rozprawy doktorskiej mgr Olhy Kolesnyk zostali zaproponowani:

- 1) dr hab. Marek Kaźmierczak, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu);
- 2) prof. dr hab. Jacek Leociak (Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk w Warszawie);
- 3) dr hab. Anna Ziębińska-Witek, prof. UMCS (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie).

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**.

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
dr hab. Marek Kaźmierczak, prof. UAM	19	19	18	1	0
prof. dr hab. Jacek Leociak	19	19	19	0	0
dr hab. Anna Ziębińska-Witek, prof. UMCS	19	19	19	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada bezwzględną większością głosów zdecydowała o powołaniu recenzentów rozprawy doktorskiej mgr Olhy Kolesnyk.**

Na tym część I posiedzenia zakończono ok. godz. 14.20
Przewodnicząca zarządziła 5 minut przerwy w obradach.

II. Część II

Po przerwie Przewodnicząca otworzyła część II posiedzenia ok. godz. 14.25.

Po sprawdzeniu obecności w grupie pracowników ze stopniem doktora poinformowała Radę o nieobecności mgr. Filipa Boratyna, przedstawiciela doktorantów w Radzie, który zrezygnował z kształcenia w Szkole Doktorskiej.

1. Przyjęcie protokołów

a. z posiedzenie Rady nr 6 w dn. 29 czerwca 2021

Przewodnicząca poinformowała, że nie zgłoszono uwag do przedstawionego projektu protokołu. Zapytała, czy ktoś chciałby zgłosić uwagę bądź komentarz. Wobec braku głosów zarządziła głosowanie jawne w sprawie przyjęcia protokołu nr 6.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **38**, kworum: **10**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
20	20	20	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada jednogłośnie przyjęła protokół nr 6 z dnia 29 czerwca 2021 r.**

b. z posiedzenia Rady nr 7 w dn. 19 lipca 2021

Przewodnicząca poinformowała, że nie zgłoszono uwag do przedstawionego projektu protokołu. Zapytała, czy ktoś chciałby zgłosić uwagę bądź komentarz. Wobec braku głosów zarządziła głosowania jawne w sprawie przyjęcia protokołu nr 6.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **38**, kworum: **19**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
20	19	19	0	0

Jeden głos był nieważny ze względu na niezaznaczenie żadnej odpowiedzi w systemie Ankieter.

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada bezwzględną większością głosów przyjęła protokół nr 7 z dnia 19 lipca 2021 r.**

2. Informacje Przewodniczącej i wolne wnioski

Wybory do Rady Naukowej Dziedzin. Przewodnicząca poinformowała, że w najbliższym czasie Rada zobowiązana jest przeprowadzić wybory do Rady Naukowej Dziedzin. Do 20 września br. jednostki zgłaszały chętnych kandydatów do organu. Kandydaci powinni spełniać te same kryteria, jakie spełniają osoby powoływane do rady naukowej dyscypliny. Nie jest jeszcze znana liczba kandydatur zgłoszonych w dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Do Rady Naukowej Dziedzin mogą się zgłosić także osoby zasiadające w radach dyscyplin. Przewodnicząca zachęciła członkinie i członków do przemyślenia ewentualnego zgłoszenia. Podkreśliła, że Rada Naukowa Dziedzin będzie się zajmowała głównie procedowaniem postępowań ws. nadania stopnia doktora w dziedzinie, kiedy nie jest możliwe wskazanie jednej dyscypliny.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję w tej sprawie.

Głos zabrał prof. Paweł Frelik, który zapytał czy kierownicy jednostek powinni byli dostać informację o tym, że mogą zgłaszać kandydatów.

Przewodnicząca odpowiedziała, że tak powinno być. Sama otrzymała takie pismo za pośrednictwem Dziekana Wydziału Polonistyki.

Oceny okresowe pracowników. Przewodnicząca przeszła do omówienia kolejnej sprawy związanej z ocenami okresowymi pracowników. Wszyscy obserwują, jak sposób krok po kroku demontowana jest tzw. reforma Gowina w wyniku takich decyzji, jak zmiany w wykazach czasopism i wydawnictw czy wskazanie, że to minister będzie ustalał kryteria odniesienia w ostatecznej ewaluacji. Jedną z ostatnich decyzji Ministerstwa jest zniesienie obowiązkowego charakteru ORCID, zapisanego w Ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W sierpniu ukazało się rozporządzenie dotyczące przywrócenia ocen okresowych, które narzuca termin ich dokonania do końca tego roku. Wróciła zatem kwestia udziału RND w tej ocenie. Zgodnie z przepisami Rady opiniują ankiety pracowników w tej części, która dotyczy przedsięwzięć naukowych. Z dyskusji przeprowadzonej przez Radę w poprzedniej kadencji wynika, że opiniowanie wszystkich pracowników byłoby nierealistyczne i niekonieczne. RND zasugerowały rozwiązanie w postaci wyłączenia z oceny osób, które w poprzedniej ocenie wypadły pozytywnie lub nie były jeszcze oceniane. Kierownicy jednostek mogą podjąć inne decyzje, np. Wydział Nauk o Kulturze i Sztuce wyłączył spod oceny osoby, które były powołane do RND lub

otrzymały awans w ostatnim czasie. Przewodnicząca zapowiedziała, że zwróci się do jednostek z prośbą o udzielenie informacji, czy będą podążać wyłącznie za rekomendacją Rektora, czy też podejmą inne decyzje dotyczące wykluczeń z oceny.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję w tej sprawie.

Prof. Frelik zapytał, czy w związku z zastosowaniem się do tych rekomendacji do Rady wpływałyby tylko wnioski osób, które poprzednio otrzymały ocenę negatywną.

Przewodnicząca odpowiedziała, że takie właśnie jest założenie. Rada będzie wówczas rozstrzygać, czy taka osoba dokonała postępów, czy też należy podtrzymać ocenę negatywną.

Głos zabrał prof. Pobłocki, który jest Przewodniczącym Komisji Oceniającej Instytutu Ameryki i Europy. Poinformował, że pracy jest rzeczywiście bardzo dużo i zdarzają się sytuacje niejasne, w których opinia Rady byłaby przydatna. W zdecydowanej większości przypadków Komisja jest jednak w stanie ocenić pracowników samodzielnie. Według prof. Pobłockiego nie ma zatem sensu zalewanie Rady wnioskami.

Przewodnicząca w odpowiedzi podkreśliła, że ocena wniosków przez Radę ma pewną zaletę w postaci możliwości porównania dorobku z różnych jednostek i kryteriów miękkih przyjętych przez nie. Nie jest jednak uzasadnione merytorycznie ocenianie dużej liczby wniosków, czego Rada nie jest w stanie zrobić rzetelnie ze względu na ograniczenia czasowe.

Kolejno wypowiedziała się dr hab. Anna Horolets, prof. ucz., która jest członkinią Komisji Oceniającej Wydziału Nauk o Kulturze i Sztuce. Potwierdziła, że Dziekan Wydziału podjęła decyzję o wyłączeniu spod oceny osób zasiadających w RND oraz tych, które otrzymały w ostatnim czasie awans. Pojawiają się jednak niepokojące wiadomości dotyczące niedostatecznego umocowania prawnego takiej decyzji.

Przewodnicząca zauważyła, że przeprowadzanie oceny w przypadku osób, które awansowały jest zupełnie zbędne, ponieważ ich dorobek już został starannie prześwietlony. Prof. Kurz zapowiedziała, że postara się sprawdzić, ile wniosków do zaopiniowania przez Radę może potencjalnie do niej wpłynąć.

Rekrutacja do Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych. Przewodnicząca przeszła do omówienia kolejnej sprawy dotyczącej rekrutacji do SDNH. Poprosiła o zabranie głosu dr hab. Agatę Nalborczyk, prof. ucz., która jest członkinią Rady Szkoły.

Poinformowała o sytuacji, kiedy podczas tegorocznego naboru Pojawił się wniosek zespołu ds. rekrutacji w dyscyplinie literaturoznawstwo, aby powiększyć limit w tej dyscyplinie, który i tak wynosi 23 osoby, o 2 dodatkowe. Argumentowano, że różnica pomiędzy ostatnią osobą przyjętą na liście a dwoma wspomnianymi wynosi 1-2 punkty, a są to kandydaci reprezentujący bardzo niszowe specjalności. Zwrócono się do Rady SDNH, aby poparła wniosek do Rektora o zwiększenie limitu w tej dyscyplinie. Po dyskusji z Przewodniczącą oraz prof. Anną Horolets, drugą członkinią Rady Szkoły z dyscypliny nauki o kulturze i religii, prof. Nalborczyk przypomniała Radzie SDNH, że kiedy w imieniu dyscypliny nauki o kulturze i religii poruszyła kwestię zwiększenia limitów, spotkała się z chłodnym przyjęciem propozycji. Tłumaczono wtedy, że limity nie będą zwiększane ze względu na ograniczone finanse. Oburzające, zdaniem prof. Nalborczyk, było to, że dyscyplina z wysokim limitem przyjęć (niemal dwukrotnie większym niż nauki o kulturze i religii) wnioskuje o dwa dodatkowe miejsca. Nauki o

kulturze i religii w tegorocznej rekrutacji również miała dwie osoby, którym zabrakło jednego punktu do przyjęcia. Zdanie prof. Nalborczyk podzieliły inne osoby w Radzie SDNH. Wniosek literaturoznawstwa został zaopiniowany pozytywnie, ale nie jednogłośnie. Rektor UW wniosek odrzucił, argumentując, że limity i tak są zwiększane ze względu na kandydatów z taką samą liczbą punktów. Dodał także, że zawsze komuś będzie brakowało jednego lub dwóch punktów i należy się z tym pogodzić. W dyskusji Rady SDNH pojawiały się różne propozycje rozwiązania tego problemu. Jedna z nich zakłada przyznawanie ostatnim pięciu-sześciu osobom z listy tej samej liczby punktów, co mogłoby wpłynąć na zwiększenie limitu. Inne rozwiązanie opiera się na takim ocenianiu kandydatów, aby różnice punktów były znacznie większe niż 1-2. Prof. Nalborczyk poinformowała, że także w tym roku dyscyplina nauki o kulturze i religii miała największą liczbę chętnych na jedno miejsce - 4,67. Najniższa była w językoznawstwie - 1,83. Wynik literaturoznawstwa wynosił 2,20. Limity ze względu na tę samą liczbę punktów uzyskanych przez kandydatów zwiększono w dyscyplinach: nauki o kulturze i religii - 1; historia - 2; filozofia - 2. Prof. Nalborczyk poinformowała, że Rektor nie chce w tej chwili podejmować dyskusji o limitach i postuluje, aby poczekać do momentu aż pojawią się wyniki oceny śródkresowej.

Przewodnicząca zapytała, czy wynika to z założenia, że zwiększenie limitów na kolejnym pierwszym roku będzie możliwe w efekcie rezygnacji lub uzyskania ocen negatywnych przez uczestników i uczestniczki Szkoły z wyższych lat.

Prof. Nalborczyk odpowiedziała, że może również chodzić o to, że po ocenie wyniki niektórych dyscyplin okażą się mniej obiecujące. Odpowiedź Rektora UW jest zdaniem prof. Nalborczyk niejasna. Limit 100 miejsc w SDNH wydaje się sztuczny, nikt też nie przyjmuje do wiadomości, że sytuacja nauk o kulturze i religii uległa zmianie. Wzrosła liczba pracowników samodzielnych, natomiast limit przyjęć w Szkole pozostał ten sam.

Głos zabrał prof. Frelik, który zauważył, że doktorantów w SDNH na wyższych latach ubywa. Jeden z jego doktorantów, wysoko ocenianych, porzucił kształcenie, ponieważ „utracił światło naukowe”. Odeszła jeszcze jedna osoba po II roku i kilka osób po pierwszym. Zdaniem prof. Frelika nie ma możliwości, aby obecnie w Szkole kształciło się 200 osób, które zakładał limit i z pewnością jest ich znacznie mniej.

Przewodnicząca stwierdziła, że rozumie niechęć do wyrwanych z kontekstu decyzji, które podejmowane są wbrew ogólnym założeniom. Jeżeli rozpocznie się dyskusja nt. limitów, to wszystkie lub prawie wszystkie dyscypliny będą chciały je zwiększyć. Być może wyniki oceny śródkresowej pozwolą bardziej merytorycznie prowadzić dyskusję o limitach. Obecnie każda dyscyplina forsuje swoje interesy bez konkretnych argumentów merytorycznych. Przewodnicząca zapowiedziała, że zapyta Dyrektora Monikę Rekowską o to, jak ma wyglądać dalsza dyskusja o programie w Szkole, choć jest to znów moment niesprzyjający ze względu na termin składania Indywidualnych Planów Badawczych oraz przeprowadzanie oceny śródkresowej.

Głos zabrała prof. Agnieszka Graff-Osser, która zaapelowała o dłuższe spotkanie w gronie Rady i dyskusję o SDNH z uwzględnieniem procedury rekrutacyjnej. W toku pracy zespół wypracował listę postulatów, które pozwoliłyby usprawnić ten proces. Zdaniem prof. Graff-Osser nigdy nie będzie sprzyjającego momentu na dyskusję o programie, ponieważ zawsze będą inne sprawy do załatwienia. Podkreśliła, że po rozmowie z doktorantem, który zrezygnował z doktoratu w SDNH, ma wiele przemyśleń związanych z programem i organizacją kształcenia w Szkole. Jej zdaniem, jeżeli nie chcemy marnować potencjału młodych naukowców, musi ona zostać zreformowana. Dyskusja na ten temat jest obowiązkiem Rady.

Przewodnicząca dodała, że jest to też obietnica, którą Rada złożyła sama sobie jeszcze przed wakacjami – w związku z czym na pewno taka dyskusja się odbędzie. Zapowiedziała, że poprosi Przewodniczącego zespołu ds. rekrutacji, prof. Kamila Kuraszkiewicza o przesłanie notatki nt. proponowanych zmian. Dyskusję na temat SDNH dobrze będzie zacząć od wcześniej przygotowanego materiału. Dzięki temu będzie ona bardziej zwarta i konkluzyjna.

Dr hab. Marta Rakoczy poparła postulat szerszej i bardziej kompleksowej dyskusji nt. SDNH. Podzieliła się obawą, że kwestia ustalenia nowych limitów poprzez odwołanie się do wyników oceny śródkresowej może zostać nierozwiązana lub rozwiązana na niekorzyść dyscypliny ze względu na odpływ doktorantów. Być może należy podjąć dyskusję o kryteriach, na podstawie których te limity zostały ustalone.

Przewodnicząca zauważyła, że wyniki oceny śródkresowej pozwolą się przyjrzeć pewnej dynamice rozwoju SDNH, choć może ona być też zaburzona przez pandemię. Dzięki temu otworzyć będzie można dyskusję nad budżetem – jeśli doktorantów na wyższych latach będzie mniej, to zostanie więcej pieniędzy na stypendia dla doktorantów na niższych latach. Prof. Kurz zgodziła się, że należy uważać na to, jakich argumentów Rada będzie używać w dyskusji o limitach.

Następnie głos zabrała dr Renata Siuda-Ambroziak, którą zaintrygowały powody decyzji o porzuceniu kształcenia przez wcześniej wspomnianego doktoranta, znanego jej. Nie miała wątpliwości co do tego, że ostatecznie otrzyma on stopień.

Prof. Frelik odpowiedział, że decyzja podyktowana była zniechęceniem czy też załamaniem wiary akademickiej związane z problemami systemowymi, a także osobistymi. Wpływ na to miała także pandemia, która odebrała młodym naukowcom najlepsze aspekty tego etapu życia akademickiego. Prof. Frelik podkreślił, że nie jest to jedyna osoba, która rezygnuje z kształcenia. Być może należałoby przeprowadzić jakieś ankiety, których wyniki pokazałyby, w jakim stopniu jest to wina popsutego systemu, a w jakim problemów indywidualnych i pandemii.

Następnie głos zabrał prof. Rodak, który zauważył, że pozycja doktorantów w SDNH jest, w odróżnieniu od doktorantów ze studiów doktoranckich, pozycją „wolnego

elektronu”. Doktoranci ze Szkół mają wprowadzić zagwarantowane pieniądze, ale nie mają środowiska, a tego nic nie zastąpi. Prof. Rodak przyznał, że od początku nie jest przekonany do Szkół Doktorskich. Na ich korzyść działa tylko to, że doktoranci mają zagwarantowaną pewność finansową, choć można to było osiągnąć również inaczej.

Ponownie wypowiedziała się prof. Agnieszka Graff-Osser, która zauważyła, że z przeprowadzonych przez nią rozmów z doktorantami wyłania się obraz trzech podstawowych problemów. Pierwszym jest osamotnienie, o którym powiedział prof. Rodak. Wynika ono m.in. z braku seminarium doktoranckiego, platformy spotkań i ustrukturyzowanej rozmowy o prowadzonych badaniach. Szkoła Doktorska nie podejmuje żadnego wysiłku, aby stworzyć takie środowisko. Drugim problemem jest sprawozdawczość, do której nie są przygotowani po studiach. Dla niektórych nieustanne sprawozdawanie swoich postępów i bycie ocenianym na podstawie tabelki jest wielkim wyzwaniem, nie każdy sobie radzi dobrze z taką presją. Trzecim problemem są nieciekawe zajęcia. Doktoranci wskazują, że być może tylko 1/5 zajęć jest dla nich inspirująca. Pozostałe obowiązkowe zajęcia (których jest naprawdę dużo) „śmiertelnie ich nudzą”.

Wobec braku innych zgłoszeń Przewodnicząca zamknęła dyskusję. Poprosiła o spisywanie i przesyłanie uwag bądź przemyśleń na temat SDNH, które będą mogły posłużyć za podstawę dalszej dyskusji.

Przewodnicząca zapytała, czy ktoś chciałby zgłosić jakąś sprawę lub wniosek. Wobec braku zgłoszeń, podziękowała wszystkim za obecność i udział w dyskusjach, a p. Katarzynie Dombrowicz za przygotowanie i obsługę posiedzenia.

Przypomniała, że kolejne posiedzenie odbędzie się 12 października, o godz. 16.30.

Na tym posiedzenie zamknięto ok. godz. 15.

Protokołowała: *K. Dombrowicz*

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny
Nauki o Kulturze i Religii: *I. Kurz*